

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Sí, jo marco la casella que diu «assignació a l'Església catòlica» .....

Estàvem parlant de la declaració de la renda i el meu interlocutor m'explicava el perquè de la seva decisió. No acostuma a participar en els actes de culte ni a col·laborar amb altres aportacions; tampoc no veu clar el tema de les finances de l'Església ni la forma com es gestionen. Abans deixava les tres caselles en blanc. Ara només hi deixa, en blanc, la que posa «sense assignació» i es preocupa de marcar, a més de la casella de l'assignació d'un 0,7 per cent de la seva cotització a l'Església catòlica, la casella per a «fins socials» amb el mateix percentatge. La quantitat a pagar no li varia i la seva aportació ajuda uns beneficiaris en concret. Segons les estadístiques,

el 25 per cent dels ingressos de l'Església catòlica a l'Estat espanyol provenen de les declaracions de renda; l'altre 75 per cent prové de subscripcions, col·lectes, campanyes, gestió del patrimoni... En els darrers anys, el nombre de persones que marquen l'esmentada casella ha anat augmentant; en el darrer exercici foren prop de dues-centes mil més. Això, però, no va repercutir en la suma total d'ingressos, de manera que l'acapte del darrer any ha estat inferior en més d'un milió d'euros al de l'any anterior. Arribat el moment de signar una nova declaració de la renda, la recomanació que es fa des del Full és clara i directa: marcar les dues caselles.

Diumenge V de Pasqua | Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols (9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús.

Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial (Salm 21)

En el Senyor s'inspirarà el meu himne
el dia del gran aplec. O bé: Al·leluia

Lectura de la primera carta de sant Joan (3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que

la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi, el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres, Així com la sarment, si no està en cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

2

full

«Estigueu en mi i jo en vosaltres» | Mn. Marc Majà i Guiu

Les lectures d'avui ens diuen que és el Senyor qui actua en els creients, qui els dóna força i qui, en definitiva, tira endavant les comunitats cristianes. Ja en la primera lectura, després de mostrar com les primeres comunitats tenien reserves a l'hora d'acollir en el seu si el convers Pau (conegut perseguidor de cristians!), apareix com «l'Església (...) creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant». Si el *creixement* i l'*edificació* semblen referir-se a la dimensió humana de la missió (això és, als esforços i treballs amb què els primers cristians testimoniaven la seva fe en Jesús Ressuscitat), la *vida constant a la presència del Senyor* i el *confort de l'Esperit Sant* deixen

clar que l'agent principal de la missió de l'Església no és altre que Déu mateix.

De fet, ja molts segles abans, els israelites reconeixien l'acció de Déu en les seves vides i, per aquest motiu, cantaven ben clar: «El Senyor ha fet tot això!» Sí, és Déu qui fa els favors més grans a la vida d'una persona: ell mou els cors, ell dóna sentit als nostres camins, ell fa possible una vida amb esperança.

Jesús, a través d'una imatge ben senzilla, ha unit magistralment la part humana i la part divina de la vida de tot creient: «Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit.» Acolim aquest ensenyament del Mestre: restem units a ell, a fi de donar fruits de Vida per al nostre món.

Rebre la confirmació: qui?, quan?, com? | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Tot batejat ha de rebre el sagrament de la confirmació. Els qui han rebut el baptisme d'infants, en arribar a l'edat de la discreció —a partir dels set anys— han de rebre el sagrament de la confirmació. Ara bé, mai no és tard per a rebre la confirmació. En tota edat, en la infància, en l'adolescència, en la joventut, en la vida adulta i àdhuc anciana, el cristià ha de rebre la confirmació, si abans no l'ha rebuda per les raons que siguin: manca de possibilitats, de fe viva, de ser-hi convidat, de no comprendre què era... Quan una persona descobreix què és la confirmació, l'edat no ha de ser cap obstacle per a rebre el sagrament que completa la iniciació cristiana, juntament amb l'Eucaristia.

Per a rebre la confirmació li cal, a un batejat, preparar-se adequadament per a rebre amb plena consciència aquest sagrament. Perquè això es faci possible cal presentar-se al rector de la parròquia i expressar el desig de rebre aquest sagrament. A cap cristià que no té cap impediment per apostasia o per vida irregular no li pot ser negat aquest sagrament, si es prepara adequadament.

La preparació per a rebre la confirmació ha d'ajudar a reviuir l'experiència cristiana de trobada amb Crist. «No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, la direcció decisiva» (Benet XVI, *Deus caritas est*, 1). També ha d'ajudar

a l'experiència de sentir-se part de l'Església, d'una comunitat eclesial en què se celebra la fe cristiana i hom troba els elements de pregària, de reconciliació amb Déu, de caritat i de comunió amb tota l'Església. La catequesi ha d'explicar també el significat de la confirmació i els fruits que aporta.

Hi ha un requisit necessari per a poder rebre la confirmació i que culmina la preparació: haver rebut el perdó del pecats per mitjà de la confessió humil i sincera dels pecats comesos. El *Youcat* ho diu així: «Qualsevol cristià catòlic que ha rebut el sagrament del baptisme i està en "estat de gràcia" pot ser admès a la confirmació. Estar "en estat de gràcia" significa no haver comès pecats greus (pecats mortals). Amb un pecat mortal ens allunyem de Déu i ens podem reconciliar amb ell solament amb la confessió. Un (jove) cristià que es prepara per a la confirmació... farà tot el possible per abraçar la pròpia fe amb el propi cor i amb el propi intel·lecte; tot sol i amb altres demanarà en pregària l'Esperit Sant; buscarà de tota manera reconciliar-se amb ell mateix, amb els homes del propi ambient i amb Déu: per a això hi ha la confessió, que acosta a Déu, encara que no s'hagin comès pecats mortals» (núm. 206). Així quan està degudament preparat és el bisbe, "principi i fonament visible de l'Església particular" (LG, 23), qui li administra la confirmació, per expressar la relació de cada cristià amb el bisbe i amb tota l'Església que representa.

Agenda litúrgica de la setmana .....

6 □ Diumenge V de Pasqua / Cicle

B. Sant Joan «ante portam latinam» (ts. I). Sant Domènec Savio (†1857).
Lectures: Fets 9,26-31 / Salm 21 / 1Joan 3,18-24 / Joan 15,1-8

Litúrgia de les hores: Setmana I

7 □ Dilluns. Santa Gisela, màrtir (?).

Sant August, màrtir (?).
Lectures: Fets 14,5-18 / Salm 113b / Joan,14,21-26

8 □ Dimarts. Santa Maria, mitjantcera de totes les gràcies. Sant Víctor (†303).

Lectures: Fets 14,19-28 / Salm 144 / Joan 14,27-31a

9 □ Dimecres. La Mare de Déu dels Desemparats. Sant Alger, bisbe (?).

Lectures: Fets 15,1-6 / Salm 121 / Joan 15,1-8

10 □ Dijous. Joan d'Àvila, prevere (†1569).

Lectures: Fets 15,7-21 / Salm 95 / Joan 15,9-11

11 □ Divendres. Sant Eudald, màrtir (†452). Sant Anastasi, màrtir (s. III).

Lectures: Fets 15,22-31 / Salm 56 / Joan 15,12-17

12 □ Dissabte. Sant Nereu, sant Aquileu i sant Pancraç, màrtirs (ss. III-IV).

Lectures: Fets 16,1-10 / Salm 99 / Joan 15,18-21

13 □ Diumenge VI de Pasqua / Cicle B.

Mare de Déu de Fàtima. Sant Pere Regalat, prevere (†1456).
Lectures: Fets 10,25-26.34-35.44-48 / Salm 97 / 1Joan 4,7-10 / Joan 15,9-17

Un llibre d'Editorial Claret sobre «Espiritualitat dels Salms» .....

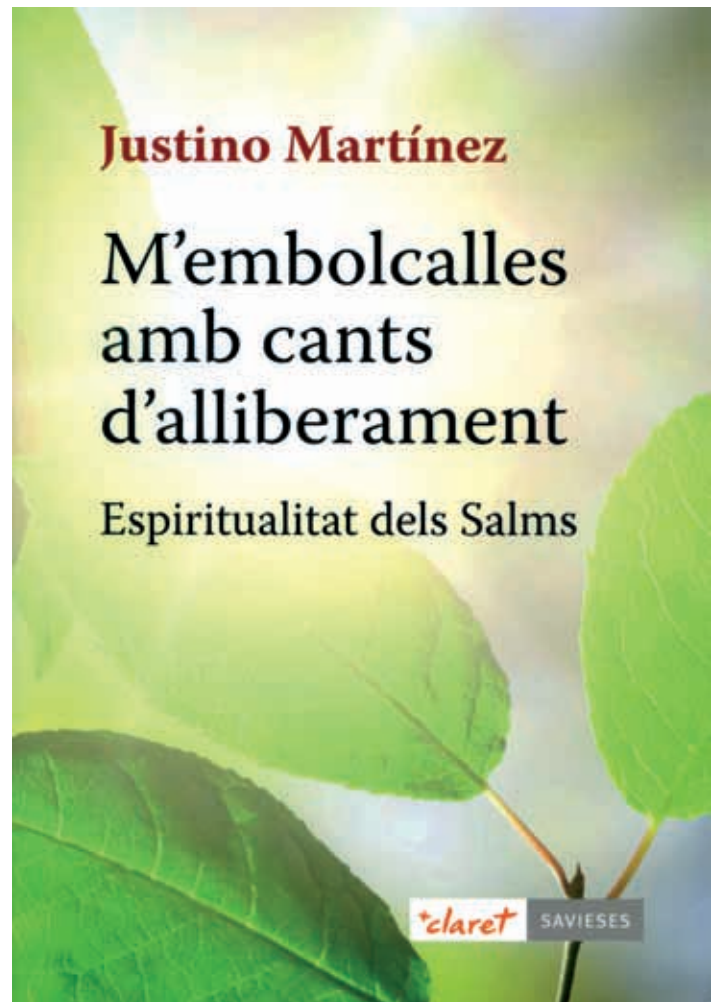
El P. Ignasi Ricart, claretjà, en fa la presentació amb el següent text:

L'any 2003, Ed. Claret va publicar en català *Històries per viure*. Llegir la Bíblia des de la vida. L'autor, Justino Martínez Pérez, és missioner combonià. Amb un bagatge missioner en diversos països d'Amèrica Llatina, va aterrar a Catalunya i ben aviat s'implicà en l'estudi i divulgació bíblica. Ara torna a fer de missioner a Fortaleza (Brasil), amb la mateixa dèria de portar la Paraula de Déu a fora dels centres d'estudi de Teologia i de Bíblia.

En el treball conjunt ens recordàvem que la Paraula de Déu és com el ciri pasqual que fa llum als nostres passos. Perquè cremi el ciri i faci llum, cal oxigen: un gran aprofundiment de la Bíblia, com a Paraula de Déu. Sense oxigen (sense estudi i sense pregària), el ciri de la Paraula de Déu s'apaga. Per això, empesos pel Sínode del 2008 i per l'exhortació apostòlica de Benet XVI, *La Paraula del Senyor*, J. Martínez Pérez va apostar per l'animació bíblica de la pastoral i, sense deixar les classes de professor de Bíblia, va fundar l'Escola d'Animació Bíblica de Barcelona i va anar sembrant grups d'animació bíblica arreu, que ara porten una vida autònoma, amb trobades conjuntes al Centre d'Estudis Pastorals. Hi ha dos grups a la diòcesi de Terrassa i altres grups a la de Barcelona que segueixen el camí encetat pel Justino. N'ha passat el testimoni a Javier Velasco, que continua la tasca del Justino amb una bella embranzida. La preparació del Sínode sobre la Paraula de Déu en la vida i missió de l'Església va fer vibrar les persones dels grups a llegir i pregar la Paraula de Déu des de l'experiència de la pròpia vida.

El llibre que presentem, *M'embolcalles amb cants d'alliberament. Espiritualitat dels Salms*, té un enfocament vivencial: fa que la Paraula de Déu toqui les persones i és fruit d'un treball en grups que va durar tres anys. Ara ens regala els apunts en forma de llibre que ens introduirà en el llibre dels Salms que ens ensenya a parlar amb Déu. Els Salms són una petita part de la Bíblia: són una Bíblia en petit. N'hi ha una gran diversitat i de diverses èpoques. Han estat retocats i adaptats segons les situacions i les persones.

S'ha dit: «Allò que els llibres de la Bíblia *conten*, els salms ho *canten*.» Ben cert. També Jesús els va resar.

Els salms formaven part de l'educació en la pregària de tot bon jueu, i Jesús va ser un bon jueu. En recitava molts segons les diverses festivitats, a casa, a la sinagoga, en les diverses hores del dia. Per a l'infant i el jove Jesús, els Salms van ser una escola de pregària.

A partir dels evangelis, podem afirmar que Jesús va fer seus els Salms i els va viure amb accents nous. Podríem dir que Jesús va fer una mena de salteri nou, perquè vivia els salms amb una força, una manera de veure Déu i la realitat ben noves. És a dir, va viure els salms i els devia dir a partir de la seva experiència única i nova de saber que Déu era el seu Pare i el Pare del seu poble, especialment dels pobres i necessitats. Que Déu en ell instaurava el projecte del Regne de Déu perquè tots els homes i dones puguin viure agermanats i feliços, on l'amor de Déu ens fa superar el dolor i l'angoixa, perquè vol que l'estimem de cor i lliurement...

Pregar els salms des de Jesús vol dir pregar-los d'una manera nova, no mastegant unes pregàries antigues, sinó

plenes de vida per a nosaltres, amb una nova manera de viure i de veure Déu. Per això, aquest llibre que presentem ens fa fer una experiència molt bona i saborosa. El Justino primer introdueix a llegir els salms i tot seguit agafa alguns salms i els confronta amb el Nou Testament, especialment amb paraules i fets de Jesús, amb textos dels evangelis i dels Fets dels Apòstols, sobretot. Això ens ajuda a entendre que, sovint, quan resem els salms, podem tenir especialment presents els sentiments de Jesús, els de l'Església i els nostres, a més de veure-hi l'aportació del salmista. També els nostres sentiments, per això acompanya amb cants i poesia actuals com un ressò dels salms bíblics. Així, en la nostra pregària, ens podrem sentir hereus d'aquell poble que sabia pregar i que ens ha donat en herència el llibre dels Salms, a nosaltres, hereus i seguidors de Jesús.

En el llibre dels Salms se'ns ofereixen les paraules amb què podem adreçar-nos a Déu, presentar la nostra vida en col·loqui davant seu i transformar així la vida mateixa en un moviment cap a Déu, a partir de tota mena de sentiments que l'home experimenta en la seva existència i que són presentats amb saviesa davant Déu: expressions de goig i de dolor, d'angoixa i d'esperança, de temor i d'ansietat...

Aquest llibre, regal de J. Martínez Pérez, vol ser un bon company del llibre dels Salms que ens acompanya del matí al vespre, cada dia, en la nostra pregària cristiana.

El rei David i els salms

Alguns fragments de la Introducció

L'autor d'aquest llibre sobre *l'Espiritualitat dels Salms*, a les pàgines de la Introducció explica que el seu contingut es va gestar en un «un grup de l'Escola d'Animació Bíblica de la Pastoral, després d'haver passejat per altres llibres de l'Antic i Nou Testament» i que endinsar-se «en aquest oceà, setmana rere setmana, durant tres anys, va ser una experiència sorprenent i meravellosa».

Continua dient que la seva pretensió és «compartir l'itinerari que vam seguir i els descobriments que vam anar fent durant la lectura dels Salms. Cada dia començàvem amb un salm o càntic bíblic que ens servien d'oració d'entrada. Tot seguit, llegíem el salm que tocava, deixàvem un instant de silenci per a focalitzar alguns temes, paraules o el que ens hagués cridat més l'atenció, tenint en compte que cada membre del grup ja se l'havia preparat a casa. Aleshores començàvem a rompre el salm en grup, posant en comú el que havíem vist i el que ens havíem qüestionat. A continuació hi havia una part més tècnica, la d'intentar mostrar la lògica del salm, la seva unitat interna, les seves claus de lectura, els accents o enfocaments particulars».

Aquesta vegada, diu que van començar per la meitat del llibre, concretament pel salm 76/77, després van passar al salm més llarg, el 118/119, i tot seguit al més curt, el 116/117. «Així ens vam anar deixant portar amb senzillesa pel ritme propi de cada salm. Després d'aquest inici, vam seguir estrictament l'ordre que tenim en el saltiri, la qual cosa ens facilitava la preparació a casa de cada setmana.»

Els Salms, afegeix, «ens parlen amb un llenguatge directe de la fidelitat, la bondat i la misericòrdia infinites de Déu; els Salms ens fan sentir tot el ritme de la vida, i per això el salmista sent que la música l'envolta, que el protegeix la mà de Déu, i exulta en acció de gràcies i amb *el goig de veure's lliure* (Sl 32,7), versicle en el qual ens hem inspirat per donar títol al nostre llibre»

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Maig del 2011

22. Home sol de 48 anys sense nucli familiar proper. La seva situació de salut és molt precària, ja que té malaltia greu sobrevinguda i no rep cap prestació. Viu acollit per un amic. Sol·licita: suport econòmic per a medicació i alimentació mínima. Import: 60 euros.

23. Nucli familiar format per parella i tres fills menors de 9, 7 anys i 9 mesos. Els ingressos familiars no superen els 400 euros per mes. La parella està en recerca de feina en els programes d'inserció de Càritas diocesana. Sol·liciten: suport econòmic per a despeses familiars bàsiques. Import: 160 euros.

24. Home de 42 anys, viu amb pensió que paga amb ajut dels serveis socials. En aquests moments no té cap ingrés. Sol·licita: suport econòmic per a desplaçaments a curs ocupacional. Import: 30 euros.

25. Matrimoni sense fills i tots dos en l'atur; ell amb malaltia crònica diagnosticada, ella treballa mitja jornada fent neteges. Sol·licita: suport econòmic puntual per a despesa de llum. Import: 150 euros.

26. Home de 37 anys sense cap ingrés. Fa curs de recerca de feina a Càritas Diocesana amb molt bona assistència. Sol·licita: suport econòmic per a lloguer d'habitació. Import: 150 euros.

27. Nucli familiar format per matrimoni de 57 i 54 anys respectivament amb dos fills adolescents; els seus ingressos familiars no sobrepassen els 400 euros mensuals. La dona té malaltia crònica i no pot treballar. Ell està en curs diocesà de recerca de feina. Sol·liciten: ajuda econòmica de suport per a alimentació i despesa familiar bàsica. Import: 160 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: **Unnim 2107.1002.39.3378964893.**

Breus.....

» **El grup «Adoració», de la Renovació Carismàtica de Vic**, convida a tres trobades de preparació per a la Pentecosta, que són obertes a tothom i que es faran en dissabtes successius, als locals de la parròquia del Remei de Vic, els dies 12, 19 i 26 de maig, a les cinc de la tarda. Els ponents i els temes seran els següents correlativament a les dates indicades: Francesc Figueras, de Barcelona, parlarà de «Convertiu-vos a Jesús!»; aquest dia hi haurà la projecció d'un «powerpoint» sobre la Nova Evangelització; Mn. Pere Oliva, de Vic, presentarà una reflexió sobre «La novetat de l'Evangelí»; finalment, Mn. Ramon Mata i Julián Villalobos parlaran de «L'Església = Pentecosta permanent» i, seguidament, tindrà lloc l'efusió de l'Esperit i la celebració de l'eucaristia.

» **Els Grups d'Oració i Amistat (GOA) del bisbat de Vic** tenen previst de fer la seva excursió de cada any el dia 2 de juny, primer dissabte de mes. Aquesta vegada han escollit com a destinació preferent el monestir cistercenc de Vallbona de les Monges, on tindrà lloc la celebració de l'eucaristia. Després es dinarà a les Borges Blanques, on es podrà gaudir del parc temàtic i del Museu de l'oli. A la tornada es farà una parada per al rès de les vespres. En l'excursió hi poden participar altres persones que sense pertànyer als GOA sintonitzen amb els seus objectius de pregària i amistat. Per a informació i inscripcions: a la zona de Vic, tel. 93 885 35 04 (Montserrat), 93 851 12 20 (Maria Pilar), i a la zona de Manresa, 93 872 45 07 (Teresa, en horari comercial).

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Sud .....

El dissabte 4 de febrer al vespre el senyor bisbe va visitar la parròquia de Sant Martí de Torroella. Fou un vespre bonic, que reuní molta gent de la parròquia, sota la presidència del seu rector, Mn. Josep Capdevila, delicat de salut. Mentrestant Mn. Joan Freixenet hi celebra l'eucaristia el diumenge. En la missa estacional els més joves ocupaven el primer banc. L'homília es desenvolupà a l'entorn de l'evangeli de Mc 1,29-39: «"Tothom us busca", digué Pere a Jesús. Que Déu ens doni un dia aquesta gràcia per a la nostra parròquia i per a tots els altres.» L'adoració del Santíssim fou devotament acomplerta. Agraïments, pisolabis i signatura dels llibres. En sortint, ens embolcallava una lluentor íntima de lluna plena, que ens acompanyà durant tot el camí de retorn.

El diumenge dia 12 es va fer visita pastoral a Sant Cristòfol de Castellbell. Fou molt bonica. El dia assolellat hi contribuí. Des de la porta de l'església les muntanyes de Montserrat tenen una petita connotació feréstega, com si et poguessin caure a sobre. El qui no hi està acostumat en queda impressionat. El rector, Mn. Joan Farràs i Tort, bon poeta i pastor, ens rebia al portal. La missa fou molt ben cantada pel cor parroquial. El senyor bisbe, enfervorit, ens exhortava a pregar com el leprós: «Si voleu, em podeu purifi-

car.» Sempre Jesús ens respondrà: «Ho vull, queda pur.» Tant de bo que tinguem aquesta fe! Després de l'exposició del Santíssim, els agraïments, especialment a mossèn Joan, que ha servit la parròquia cinquanta-tres anys i que ha estat, com es va dir, «l'ànima de la nostra bona convivència». Hi hagué un d'aquells arrossos de muntanya que agermanen les famílies nombroses. El prelat s'acomiadà després de signar l'acta i els llibres de l'arxiu parroquial.

Ha estat publicada una nova edició del *Butlletí Oficial del Bisbat de Vic* **Guia de l'Església 2012**. Consta de 184 pàgines, en format 16x24, i en ella es pot trobar tota la informació que fa referència a l'Església diocesana en les seves diferents facetes. Aquells que ho desitgin la poden adquirir a les oficines del Bisbat de Vic al preu de 6 euros

Nou llibre sobre el monestir .....

Sant Joan de les Abadesses.- El dia 14 d'abril es va presentar el llibre *El monestir de Sant Joan de les Abadesses*, quan es compleixen 36 anys que s'edità l'últim, escrit pel Dr. Eduard Junyent en 1976. Han estat coeditores Marta Crispí i Miriam Montraveta i s'hi compta amb la participació de catorze especialistes. La publicació ha anat a càrrec de la Junta del Monestir i del Consorci del Ripollès Desenvolupament dins el programa turístic Terra de Comtes i Abats. El llibre es

divideix en cinc grans apartats que abasten els 1.100 anys d'història des de la fundació com a monestir benedictí de dones fins a les restauracions que s'han fet en el segle XX, fent referència als segles del romànic, a l'esplendor dels ss. XIV i XV i completant-lo amb les rehabilitacions de l'era moderna. Es fa menció especial de la qualitat del grup escultòric del Santíssim Misteri i de la notable categoria del seu amplíssim fons documental des que el monestir fou fundat fins al s. XIX. A l'acte de presentació hi assistiren el bisbe de Vic, Romà Casanova, el conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell, el rector de la parròquia, Mn. David Compte, l'alcalde de la població, Ramon Roqué, altres personalitats i un nombrós públic, que mostrà el seu interès i complaença.

Mes de maig, mes de Maria | Les pregàries de sempre.....

Això «de sempre» és un dir, ja que totes elles tenen el seu origen i la seva història; en diem «de sempre» per la gran acceptació que en certs moments han obtingut i poden ser considerades com formant part de les més populars i tradicionals. Aquestes que veieu ara reproduïdes, totes elles adreçades a la Verge Maria, en serien alguns exemples. Es troben en el llibre *Pregàries del cristià* dels bisbes de Catalunya.

Oració atribuïda a sant Bernat

Recordeu-vos, oh piadosíssima Verge Maria, que mai no s'ha sentit a dir que ningú que hagi implorat la vostra assistència o reclamat el vostre auxili hagi estat abandonat de vós. Animat amb aquesta confiança, a vós recorro, oh Mare, verge de les verges; i encara que gemint sota el pes dels meus pecats, m'atreveixo a comparèixer davant la vostra presència sobirana.

No desoïu, oh Mare de Déu, les meves súplices; escolteu-les, i acolliu-les favorablement. Amén.

Invocacions

Mare amantíssima, en tots els instants de la meua vida recordeu-vos de mi, infeliç pecador.

Déu vos salve, Maria...

Aqüeducte de les divines gràcies, concediu-me abundància de llàgrimes per a plorar amargament els meus pecats.

Déu vos salve, Maria...

Reina de cels i terra, sigueu el meu empar i defensa en les temptacions dels enemics de la meua ànima.

Déu vos salve, Maria...

Immaculada filla de Joaquim i Anna, obteniu-me del vostre amantíssim Fill les gràcies que necessito per a salvar-me.

Déu vos salve, Maria....

Advocada i refugi dels pecadors, assistiu-me en l'hora de la meua mort i obriu-me les portes del cel.

Déu vos salve, Maria...

Antífona

Sota el vostre mantell ens emparem, santa Mare de Déu, escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge gloriosa i beneïda.

Dites casolanes | Sebastià Codina .....

Els cansats fan la feina

La vida no és un camí planer. Moltes vegades ens fem un fart d'esbufegar. Cansa haver d'afrontar els entrebancs. La vida és tasca i lluita, i això cansa. Cansa treballar, pensar, creure, estimar, i fins i tot cansa no fer res. L'avorriment és el més malèfic dels cansaments. El cansament físic el vivim a flor de pell i ens dóna els seus fruits exuberants. L'enamorat de les muntanyes es cansa, però el goig d'haver abastat el cim i l'èxtasi davant la bellesa de la natura li corresponen amb escreix. L'obrer torna a casa malmès, però sap que el seu treball posa el plat a taula i contribueix al benestar de la llar i obre noves possibilitats al món.

La mandra és el més inútil dels cansaments. No existeix el gandul feliç. Els enfeïnats sempre tenen un moment per a fer el que algú els demana. Els desvagats mai no tenen un moment per a atendre noves demandes. Si necessitem que algú ens doni un cop de mà, cal demanar-lo als enfeïnats fins al capdamunt; no cal pas demanar-ho als vagarosos: difícilment diuen que sí, no tenen temps.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60